

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการศึกษา
ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : 1. นางจุรีพร แสนสิ่ง หัวหน้าโครงการ
2. นางดวงตา ถักณาพชรกุล ผู้ร่วมโครงการ
3. นางสาวทิพรดา มุ่งดี ผู้ร่วมโครงการ
4. นายจตุรงค์ จตุรเชษฐ์สกุล อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

พ.ศ. : 2551 - 2552

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา ด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี จึงดำเนินการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2551 จำนวน 450 คน จำแนกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 167 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 121 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 75 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนในฉบับสมบูรณ์ จำนวน 450 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ค่าคะแนนเฉลี่ยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss การแจกแจงความถี่และร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t -test) ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.68)
2. ผลการประเมินการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้
 - 2.1 ด้านผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการผู้สอนที่มีความรักความเข้าใจนักศึกษา มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ มีความตรงต่อเวลา
 - 2.2 ด้านเนื้อหา พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการเนื้อหาที่ไม่ซ้ำซ้อน มีความทันสมัยมีความครบถ้วนและครอบคลุม

2.3 ด้านวิธีสอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ กำหนดเกณฑ์วัดผล มีการวัดผลที่บ่อยครั้ง และใช้วิธีการหลากหลายในการวัดผล

2.5 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการมีการจัดการส่งเสริม กิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น มีการจัด ตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม

2.6 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการ ห้องน้ำที่เพียงพอและสะอาด มีโรงยิมเพียงพอและเหมาะสม มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอและเหมาะสม

2.7 ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการมีวัสดุฝึก เพียงพอและใช้ได้สะดวก มีอุปกรณ์เพียงพอและอยู่ในสภาพดี

3. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย การจัดการศึกษาของคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

3.1 เพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ชั้นปีต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่

คู่แรก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ชั้นปีที่ 4 = 3.632 > ชั้นปีที่ 1 = 3.232 = .399)

คู่สอง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (ชั้นปีที่ 4 = 3.632 > ชั้นปีที่ 2 = 2.939 = .692)

3.3 อายุต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 สาขาวิชาที่ต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน 3 คู่ ได้แก่

คู่แรก นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการกับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ = 3.558 > สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า = 2.826 = .732)

คู่ที่สอง นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการกับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ = 3.558 > สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม = 2.964 = .592)

คู่ที่สาม นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์กับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า โดยนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ = 3.43 > สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า = 2.826 = .612)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยดี ด้วยความร่วมมือและช่วยเหลือจากหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอประกาศเกียรติคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ท่านแรกขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ดร.นุชลี อุปกัย รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อาจารย์จุฬารักษ์ ดันติประสงค์ ผศ. ดร.อมรา อมรแก้ว และนายจตุรงค์ จตุรเชิดชัยสกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขรายงานวิจัยตลอดเวลา จนรายงานวิจัยฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณมหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30,000 บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้แต่ง และงานวิจัย เอกสาร ตำรา ที่ได้อ้างอิงไว้ในรายงานวิจัยฉบับนี้ ตลอดจนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์และทำให้งานวิจัยสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ประโยชน์จากรายงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางสู่การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ต่อไป

นางจุรีพร	แสนสิ่ง
นางดวงตา	ลักณาพาชื่นกุล
นางสาวทิพรดา	มั่งคั่ง
นายจตุรงค์	จตุรเชิดชัยสกุล

สารบัญ		หน้า
บทคัดย่อ		ข
กิตติกรรมประกาศ		จ
สารบัญตาราง		ซ
บทที่		
1. บทนำ		1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา		1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย		4
กรอบแนวคิดในการวิจัย		4
สมมติฐานของการวิจัย		4
ขอบเขตของการวิจัย		5
นิยามศัพท์		5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ		6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		7
การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		7
ปัญหาต่อการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา		10
ความต้องการในการจัดการศึกษา		15
ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		20
3. วิธีการดำเนินการวิจัย		22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย		22
ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล		23
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย		23
เกณฑ์การแปลผล		24
4. การวิเคราะห์และผลการวิจัย		25
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล		25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		26

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
สรุปผล	42
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก ก	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	4
4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	26
4-2 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม	27
4-3 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้สอน	28
4-4 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเนื้อหา	29
4-5 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านวิธีสอน	30
4-6 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวัดและประเมินผล	31
4-7 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน	32
4-8 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่	33
4-9 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ	34
4-10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	35
4-11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	36
4-12 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheeff's method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี	37

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-13 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	38
4-14 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	39
4-15 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheeff's method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา	40

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้นทำให้เกิดการแข่งขันในทุกสาขาวิชาชีพ และเป็นที่ทราบกันดีว่าทรัพยากรสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันก็คือ “คน” และกลไกสำคัญที่จะทำให้คนมีศักยภาพในการแข่งขัน ได้แก่ การศึกษา ประเทศไทยพยายามจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทันโลก ทันเหตุการณ์ รวมทั้งได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยทั้งมวลอันจะส่งผลให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติได้อย่างมีศักดิ์ศรี

“การศึกษา” เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบในหมวด 3 ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องสาระความรู้ ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา ได้แก่ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้านภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา นอกจากนั้น ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างต้องส่งเสริมให้ผู้สอน จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ การประเมินผลผู้เรียน ให้สถานศึกษา

พิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ ให้ใช้วิธีการที่หลากหลายและนำผลการประเมินผู้เรียนมาประกอบด้วย

หลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ต้องมีความหลากหลายโดยส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติ สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มเรื่องการพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และสังคมศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

ดังนั้น ในการจัดการศึกษา จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุน และการร่วมมือจากผู้บริหาร ครู อาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักศึกษาทุกคน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการศึกษา เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวทางในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาทั้งในด้านการจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพราะเมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา ก็จะทำให้ให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน และได้รับประโยชน์จากการศึกษานั้น ๆ อย่างแท้จริง (ลัดดาวัลย์ แดงใหญ่ : 1)

จากการประเมินผลการศึกษาของไทย โดยหน่วยงานภายในประเทศไทยและต่างประเทศชี้ชัดว่าคุณภาพการศึกษาไทยมีปัญหา ผลการประเมินในโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme For International Student Assessment : PISA) ปี 2549 โดยองค์การ OECD จากการสำรวจพบว่า มีนักเรียนไทยถึงร้อยละ 47 รู้วิทยาศาสตร์ต่ำกว่าระดับพื้นฐาน ผลการประเมินขององค์กรยูเนสโก (UNESCO) พบว่า ประเทศไทยควรปรับปรุงคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา และผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปี 2548 พบว่า ระดับปฐมวัย เด็กปฐมวัยมากถึง 1 ใน 6 (กว่า 4 แสนคน) ได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่างๆ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกวิชา และขาดทักษะการคิด ระดับอาชีวศึกษา ไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองต่อตลาดแรงงานระดับอุดมศึกษา ขาดศักยภาพในการพัฒนางานวิชาการการควบคุมคุณภาพการศึกษาไม่ดีพอ มีการเปิดหลักสูตรที่ไม่ได้คุณภาพ หากปล่อยให้การศึกษาไร้คุณภาพเช่นนี้ต่อไป ทรัพยากรบุคคลของประเทศจะด้อยคุณภาพลงเรื่อยๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.2551: Online) ดังนั้นสถานศึกษาต่างๆ ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้เรียน และควรสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการ และมีประสิทธิภาพพร้อมปฏิบัติงานได้จริง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาด้านวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 2548 มาตรา 7) โดยมหาวิทยาลัยฯ สถาปนาขึ้นตามมาตรา 5 แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ประกอบด้วยคณะจำนวน 9 คณะ ดังนี้ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะศิลปศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการดำเนินการภายในการกำกับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีหน้าที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตเป็นวิศวกรนักปฏิบัติที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์มีจริยธรรม ให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของชุมชนในประเทศ ตามวิสัยทัศน์ของคณะที่กำหนดว่า “คณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาและพัฒนา กำลังคนผลิตวิศวกรนักปฏิบัติที่มีคุณภาพและผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีจริยธรรม เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและพัฒนา อุตสาหกรรมของประเทศ” และเนื่องจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของคณะได้ 2 ปี และยังไม่มีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาด้านการจัดการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ประสบความสำเร็จและสามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุดนั้น จึงสมควรที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาด้านการจัดการศึกษา

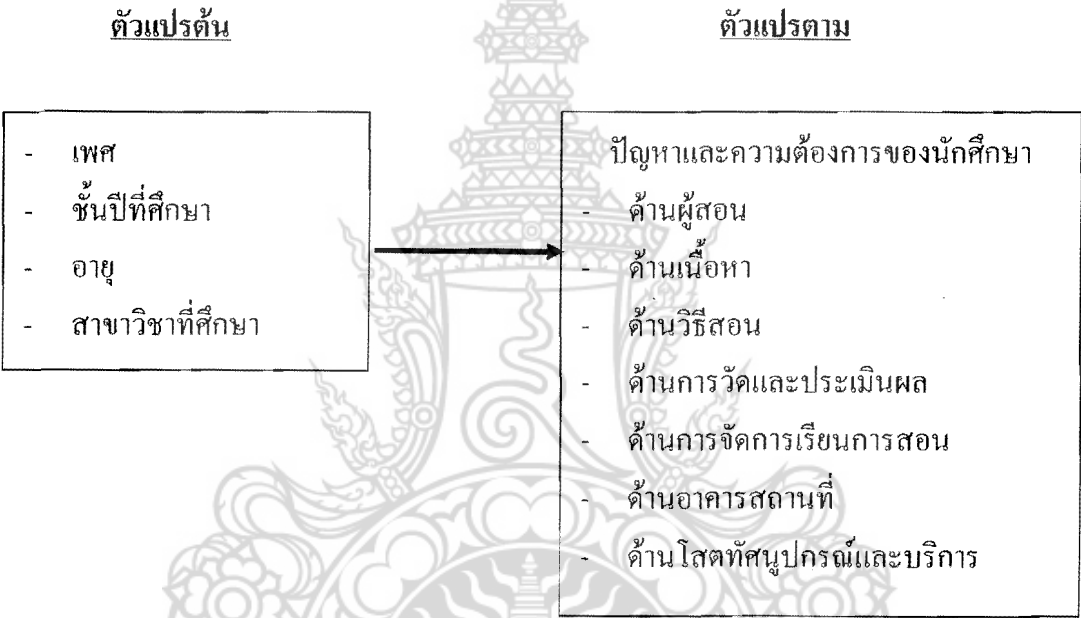
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้มากที่สุด อีกทั้งยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้สามารถก้าวสู่การเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาด้านวิศวกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ มีบัณฑิตที่เป็นวิศวกรที่พัฒนาและออกแบบปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการ ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาและสภาวิศวกร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา ของคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา อายุและ สาขาวิชาที่ศึกษา

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีต่อด้านผู้สอน เนื้อหา วิธีสอน การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์และบริการ จำแนกตามเพศ ชั้นปี ที่ศึกษา อายุ และสาขาวิชาที่ศึกษา

ภาพ 1-1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานของการวิจัย

- 1. นักศึกษามีเพศต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 2. นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 3. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
- 4. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

1) ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,633 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 450 คน โดยจำแนกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 167 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 121 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 75 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน

3. ขอบเขตของตัวแปร

1) ตัวแปรต้น คือ เพศ ชั้นปี อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา

2) ตัวแปรตาม คือ ปัญหาและความต้องการต่อการจัดการศึกษา

6. นิยามศัพท์

ปัญหาหมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดขวางในการศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

ความต้องการ หมายถึง ความประสงค์ ความมุ่งหวังต่าง ๆ ที่มีต่อการจัดการศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

การจัดการศึกษา หมายถึง การรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551

นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์
2. แนวทางการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด
3. เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้สามารถก้าวสู่การเป็นผู้นำการจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
5. เป็นข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัยได้
6. เป็นข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการศึกษาด้านอุดมศึกษา
2. ปัญหาต่อการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
4. ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ครอบครัวชุมชนชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ความรู้และทักษะ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลยั่งยืน
3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
4. ความรู้และทักษะ ด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทย อย่างถูกต้อง
5. ความรู้และทักษะ ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นและทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ
7. สถานศึกษาต้องจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา
8. สถานศึกษา ใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อและให้นําผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ และสาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งเน้นพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม ดังนี้

1. สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน

2. สถานศึกษาต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

ตามกรอบการจัดการศึกษาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้ระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทยนั้น เริ่มต้นจากระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานคืออนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มิได้กำหนดแต่เพียงว่าให้มีการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น แต่กำหนดว่าสถานศึกษาทุกระดับต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกภายในปี 2548

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.จึงต้องประเมินสถานศึกษาทุกระดับ รวมถึงการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาตามที่กฎหมายกำหนด

โดยสถานศึกษาระดับอุดมศึกษานี้ก็หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชน ที่จัดการศึกษาด้านปริญญา หรือระดับปริญญาได้แก่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเฉพาะทาง สังกัดกระทรวงอื่น ๆ

ประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งทุกระดับ คือ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะต้องมีการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งทำให้คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาดีขึ้นกว่าที่เป็นจริงในปัจจุบัน และเมื่อกล่าวถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดที่มีความแตกต่างจากการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน คือ มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาของไทยจะมีความเป็นอิสระและมีเอกลักษณ์ของตัวเอง ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นหลักการสำคัญที่ต้องคำนึงในการประเมินสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ประการแรก คือ เพื่อพัฒนามาตรฐานอุดมศึกษาสู่ระดับสากล ประการที่สองเพื่อพัฒนาคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด โดยการดำเนินการเพื่อคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวทางการจัดการศึกษาตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประการต่อมาคือดำเนินการโดยยึดหลักการความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ ปรชญา พันธกิจ และภารกิจที่หลากหลายของสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสมและยอมรับได้ ประการที่ 5 คือ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาและใช้ระบบประกันคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับระบบประเมินคุณภาพภายนอก และประการสุดท้ายเป็นการดำเนินการประเมินคุณภาพแบบกัลยาณมิตร อย่างเที่ยงตรง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม

ฉะนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงสามารถทำหน้าที่จัดการศึกษา และดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจมีจุดเน้นแตกต่างกันตามลักษณะ เอกลักษณ์ และความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ รวมทั้งพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และจัดทำรายงานประจำปี เพื่อให้มีคุณภาพและให้

ได้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ขึ้นตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแม่บททางการศึกษา (คอลัมน์ “สรรค์ศึกษา” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)(สมศ.)

2. ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.1 ความหมายของปัญหา

ปัญญา มูลคำ.(2543) ให้ความหมายของคำว่า ปัญหาว่า หมายถึงสภาพการณ์ที่มีหรือเป็นอยู่ในปัจจุบันของบุคคลเป้าหมายนั้น ยังไม่เป็นไปตามความต้องการของบุคคลนั้น หรือเป็นช่องว่างระหว่างสภาพที่ต้องการหรือสภาพที่ควรเป็นกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในปัจจุบันหรือสภาพที่เป็นอยู่

เสวก วงษ์เจริญผล.(2549) ปัญหา คือ สถานการณ์ที่ต้องการคิดการแก้ไขที่ได้มาจากการสังเคราะห์ ความรู้ที่เคยเรียนรู้มาแต่ก่อน

พิชากร แปลงประสพโชค.(2540:18) ปัญหาเป็นสถานการณ์ที่เราต้องแก้หรือหาทางออกของปัญหา แต่ยังไม่รู้ว่าเป็นทางออกหรือคำตอบของสภาพการณ์ไม่ได้ เนื่องจากมีอุปสรรคขัดขวางปัญหาเราอยู่

กล่าวโดยสรุป ปัญหา หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือผลที่เกิดขึ้นจริง หรือกล่าวได้ว่าสภาพที่เกิดขึ้นจริงไม่ตรงกับสภาพที่ต้องการให้เกิด

2.2 ปัญหาการจัดการศึกษา

1) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย

อุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่สูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษา คำว่าอุดมศึกษามีรากศัพท์มาจากคำบาลี ได้แก่ อุดม หมายถึง สูงสุด ศึกษา หมายถึง การเล่าเรียน ดังนั้นคำว่า “อุดมศึกษา” จึงหมายถึง การเรียนขั้นสูงสุด

การจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ก่อตั้งโรงเรียนกฎหมาย โรงเรียนแพทย์ รวมถึงโรงเรียนขนาดเล็ก แต่ยังไม่สามารถให้การศึกษาถึงขั้นปริญญาได้ ในปัจจุบันการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา หรือ สกอ. กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 157 แห่งทั่วประเทศ (รายงานประจำปี 2548 สกอ.) โดยแบ่งเป็น

1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 65 แห่ง
2. สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 13 แห่ง
3. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 69 แห่ง
4. วิทยาลัยชุมชน 19 แห่ง

นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาโดยมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหรือบัณฑิตวิทยาลัยที่อาจจะไม่ได้ อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เช่น วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งอยู่ภายใต้ การดูแลของกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้โรงเรียนสาธิตก็ยังสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาอีกด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจ หน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบายและแผน มาตรการการศึกษา โดยมีมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลง วันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษาและมาตรฐานการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และ สังคมแห่งการเรียนรู้

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย

ปัจจุบันจะพบเห็นและไม่มีใครปฏิเสธเลยว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของ ไทย โดยเฉลี่ยมีคุณภาพที่ลดต่ำลงมาก ซึ่งก็จะมีกรอธิบายจากหลายสาเหตุ ตั้งแต่การศึกษาพื้นฐาน การจัดการศึกษาเชิงธุรกิจของมหาวิทยาลัย ข้อจำกัดด้านงบประมาณและความรู้ความสามารถของ อาจารย์เป็นต้น ดังนั้นการที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนนี้ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย และต้องทำงานที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์.2549) กล่าวว่า การจัดการ ศึกษาอุดมศึกษาของไทย ประการแรกรัฐบาลควรที่จะเอาใจจริงเอาใจลงในเรื่องการทำงานร่วมกันระหว่าง หน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยอาจจะมุ่งเน้น สนับสนุนงบประมาณหรือทรัพยากรให้แก่หน่วยงานระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่มีโครงการทำงาน ร่วมกันอย่างมีผลสำเร็จ ประการที่สองการควบคุมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิตในบางสาขาใน มหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณ โดยเน้นไปที่ที่ หากสาขาที่ ภาคเอกชนสามารถผลิตได้มีคุณภาพก็สนับสนุน ส่วนภาครัฐก็สนับสนุนผลิตในสาขาที่ต้องลงทุนมาก และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในเชิงการแข่งขัน ประการที่สามควรมีการประเมินและใช้ผล การประเมินอย่างจริงจังกับมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะเชื่อมโยงไปที่แนวทางการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย ซึ่งก็ควรที่จะมองในเรื่องของจุดเด่นและศักยภาพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคบางแห่งหากให้การสนับสนุนที่ถูกทิศทางก็อาจจะทำให้มี ความเข้มแข็งและสร้างความเป็นเลิศได้ รวมทั้งสามารถพัฒนาการศึกษาในระดับพื้นฐานของส่วน ภูมิภาคให้ดียิ่งขึ้น

วิกฤตอุดมศึกษาไทยมีการพูดกันมานานแล้ว และได้มีการวิเคราะห์สาเหตุไว้ในรายงานหลาย ๆ เล่ม แต่การแก้ไขยังเป็นไปแบบเชื่องช้า และในสถานการณ์ปัจจุบันดูเหมือนว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะพบปัญหาในเรื่องจำนวนนักศึกษาที่ลดน้อยลง(วิลาวัณย์ จารุอรียานนท์.2549)

สำหรับปัญหาอุดมศึกษาไทย นอกจากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยกันแล้ว ก็ยังมีปัญหามาจากภายนอกด้วย นั่นคือ ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเสรีการค้าข้ามชาติ ซึ่งมีเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ในความเป็นจริงการเปิดเสรีการค้าข้ามชาติก็มีทั้งผลดีและผลเสีย แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะผลเสียเท่านั้น เมื่อมีการเปิดเสรีทางการศึกษา จะมีผลกระทบทั้งต่อสถาบันและต่อตัวบุคคล ในส่วนของสถาบัน อาจทำให้สถาบันอุดมศึกษาที่ขาดความพร้อม ปรับตัวไม่ทันและจะไม่สามารถอยู่รอดได้ ขณะที่สถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศมีความพร้อมในการเปิดหลักสูตรทั้งในลักษณะผ่านระบบการเรียนการสอนทางไกล การเปิดวิทยาเขตในประเทศไทยในส่วนของงบประมาณสนับสนุนการศึกษาจากรัฐบาลจะน้อยลง เนื่องจากการเปิดเสรีการศึกษาเมื่อถึงที่สุดแล้ว จะต้องยึดหลักปฏิบัติที่ให้สิทธิเท่าเทียมกันในการให้บริการของคนในประเทศและคนต่างประเทศ เงื่อนไขการให้งบประมาณสนับสนุนการศึกษาของรัฐบาลจะน้อยลงตามลำดับ เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน อันอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อความอยู่รอด นอกนั้นการครอบงำทางวัฒนธรรมที่ไม่พึงประสงค์ เป็นสิ่งที่เข้ามาพร้อมกันกับการขยายตัวของการศึกษาที่ไร้พรมแดน อาจทำให้นักศึกษาขาดจิตสำนึกที่ดี ขาดการยึดมั่นในเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมไทยที่ดี ในส่วนผลกระทบต่อตัวบุคคลก็คือ เมื่อมีการเปิดเสรีการศึกษา ทำให้ผู้เรียนต้องมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นในการศึกษา และการเร่งพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทย อาจทำให้พนักงานในสถานศึกษาบางส่วนเกิดความเครียดในการปฏิบัติหน้าที่ และหากไม่มีคุณภาพในการปฏิบัติงานอาจทำให้ถูกทดแทนด้วยบุคลากรจากต่างประเทศที่มีคุณภาพสูงกว่า

ดังนั้น สิ่งที่ประเทศไทยควรจะต้องดำเนินการในขณะนี้ก็คือ การใช้เวลาข้อผูกพันกับประเทศคู่เจรจาออกไปให้นานที่สุด แล้วใช้เวลาเท่าที่มีอยู่ในการสำรวจจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง เพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยเร่งด่วน และขยายการศึกษาของชาติให้มากที่สุดในทุกรูปแบบ การทำข้อผูกพันเปิดตลาดบริการด้านการศึกษาควรทำแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยประเมินจากความสามารถในการแข่งขันของประเทศคู่เจรจาเป็นหลัก เช่น การตั้งข้อจำกัดด้านสถานที่ตั้ง สาขาวิชาที่อนุญาตให้เปิดสอน ขนาดพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา ก็ต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้าน เพราะถึงอย่างไรก็คงไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือต้านทานต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ได้อย่างแน่นอน ซึ่งการเตรียมความพร้อมดังกล่าวได้แก่

- 1) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล
- 2) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการสอนของอาจารย์ รวมทั้งห้องสมุดและระบบอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาต่างชาติให้อยู่ในระดับสากล
- 3) พัฒนาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้มุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญ

- 4) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ในสาขาที่ไทยมีความได้เปรียบและมีความเชี่ยวชาญ
- 5) ส่งเสริมให้คณาจารย์ทำการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเน้นการวิจัยเชิงสถาบัน
- 6) ร่วมมือกับสถาบันวิชาชีพในประเทศและหน่วยงาน องค์กร/สมาคมวิชาชีพระหว่างประเทศในการผลักดันให้คุณภาพการศึกษาของไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล
- 7) ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเชิงรุก เพื่อเชิญชวนให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาไทย
- 8) นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 9) เผยแพร่ข่าวสารการเปิดตลาดบริการด้านการศึกษาให้อาจารย์และนักศึกษาตลอดจนผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทราบและตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดตามมา (สมลักษณ์ มรุตสววรรณ. 2549)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัน วรณัฐ.(2535) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไขและสนองตอบในความต้องการต่อวิชาโปรแกรมวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษามาแล้วในปี 2533 จำนวน 659 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ หาร์ยละเอียด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ที่มีปัญหาอยู่ระดับปานกลาง คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการเรียนของนักศึกษา และด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป อยู่ในระดับมากคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการเรียนของนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

นายรินทร์ พนาวาส, อดิศักดิ์ ภิญญาคง.(2550) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการการใช้บริการสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด ในปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี โดยใช้วิธีสุ่มแบบเป็นชั้นภูมิ (Stratified random sampling) กระจายไปทุกคณะวิชาเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่ครอบคลุมนักศึกษาทุกกลุ่ม โดยใช้ตารางของเครืชีซีและมอร์แกนได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss หาค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมสภาพ

สภาพการให้บริการสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาในด้านปัญหาและความต้องการของนักศึกษายู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน

สภาพการให้บริการสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของนักศึกษาแต่ละคณะวิชามีสภาพการให้บริการทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาการให้บริการสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาแต่ละคณะวิชามีปัญหาการให้บริการทั้งหมด อยู่ในระดับปานกลาง

สารภี ภูมิประเทศ.(2548) ได้ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ โดยแยกเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 330 คน และนักศึกษาภาค กศ.บป. จำนวน 337 คน รวมทั้งหมด 667 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามเลือกตอบซึ่งเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและสถานภาพการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ และเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการใช้วัสดุห้องสมุดและบริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และ t-test ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. สภาพการใช้ห้องสมุดของนักศึกษา วิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป. ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้ห้องสมุดไม่แน่นอน มีจุดมุ่งหมายที่เข้าใช้ห้องสมุด เพื่ออ่านหนังสือทั่วไป ส่งวัสดุห้องสมุดคืนตามเวลาที่กำหนด ค้นหาเรื่องที่ต้องการจากห้องสมุดโดยวิธีค้นจากบัตรรายการ สามารถค้นหาหนังสือและวัสดุอื่นๆ ได้ เพราะถูกยืมไปก่อน และเคยใช้บริการยืมหนังสือทั่วไป มากที่สุด ยกเว้น นักศึกษาภาคปกติส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดในวันราชการเมื่อว่างจากการเรียนการสอนมากที่สุด ส่วนนักศึกษาภาค กศ.บป. ส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดในวันเสาร์มากที่สุด

2. ปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติมีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป หนังสืออ้างอิง วารสาร หนังสือพิมพ์ ปรินต์มานิพนธ์หรือเอกสารงานวิจัย เอกสารอื่นๆ เช่น จุลสาร กฤตภาค และวัสดุไม่ดีพิมพ์ในห้องสมุดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาภาค กศ.บป. มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติและ กศ.บป. มีปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาในการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติ และกศ.บป. มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4. ความต้องการในการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติมีความต้องการให้เพิ่มเจ้าหน้าที่ห้องสมุด วัสดุตีพิมพ์ และวัสดุไม่ดีพิมพ์มากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป มีความต้องการสถานที่ในห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น เครื่องอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

5. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้วัสดุห้องสมุดของนักศึกษา วิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป. มีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป วารสาร หนังสือพิมพ์ ปรินต์นิตยสารหรือเอกสารงานวิจัย เอกสารอื่น ๆ เช่น จุลสาร กฤตภาค และวัสดุไมต์พิมพ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติและ กศ.บป. มีปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ไม่มีความแตกต่างกัน

6. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป. มีปัญหาในการใช้บริการห้องสมุด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ความต้องการในการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป. มีความต้องการให้เพิ่มเจ้าหน้าที่ห้องสมุด วัสดุตีพิมพ์ วัสดุไมต์พิมพ์ และสถานที่ในห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นนักศึกษาภาคปกติ และ กศ.บป. มีความต้องการเรื่องอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการในการจัดการศึกษา

3.1 ความต้องการโดยทั่วไปของมนุษย์

ความต้องการ (needs) เป็นสภาพที่บุคคลขาดสมดุลเกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างสมดุลให้ตัวเอง ความต้องการมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ส่วนใหญ่ความต้องการของคนเรามีหลายประเภท นักจิตวิทยาแต่ละท่านจะอธิบายเรื่องความต้องการในรูปแบบต่าง ๆ กัน แต่โดยทั่วไปเราอาจแบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ความต้องการทางเพศ (Physical needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากธรรมชาติของร่างกาย เช่น ต้องการกินอาหาร หายใจ ขับถ่ายของเสีย การเคลื่อนไหว พักผ่อน และต้องการทางเพศ ความต้องการทางกายทำให้เกิดแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการเพื่อสนองความต้องการดังกล่าว เรียกว่าแรงจูงใจอย่างนี้ว่า แรงจูงใจทางชีวภาพ หรือทางสรีระ

2) ความต้องการทางสังคมหรือความต้องการทางจิตใจ (Social or Psychological needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากเรียนรู้ทางสังคม เช่น ต้องการความรัก ความมั่นคง ปลอดภัย การเป็นที่ยอมรับในสังคม ต้องการอิสรภาพ ความสำเร็จในชีวิตและตำแหน่งทางสังคม ความต้องการทางสังคมหรือทางจิตใจดังกล่าวนี้เป็นเหตุในมนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางได้ เพื่อให้มาซึ่งความต้องการดังกล่าวคือทำให้เกิดแรงจูงใจที่เรียกว่า แรงจูงใจทางสังคม

วิรัช คงจะจันทร์.(2535) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สภาพที่บุคคลยังขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมุ่งให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น สภาพที่บุคคลขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็คือ ช่องว่างอันเกิดจากสิ่งที่มีบุคคลมีอยู่กับสิ่งที่บุคคลปรารถนา

วิจิตร อวทะกุล.(2537) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์ หมายถึง ภาวะที่บุคคลยังขาดหรือยังไม่ได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีความต้องการที่จะมีหรือให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น ความต้องการนี้หากยังไม่ได้รับให้เป็นที่น่าพอใจตามสมควรแล้ว จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ การพัฒนาต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง

Maslow.(1954) ได้ศึกษาถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และได้จัดความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็นลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมไปถึงความต้องการทางเพศ การพักผ่อน เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย ได้แก่ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ด้วยความปลอดภัยและมั่นคง
3. ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้แก่ ความรู้สึกที่ต้องการยอมรับจากสังคม
4. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลอื่น ได้แก่ ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น
5. ความต้องการที่จะค้นพบตัวเอง และใช้ความสามารถของตัวเองให้สูงสุด ได้แก่ ความต้องการที่ค้นพบศักยภาพของตัวเอง และใช้ศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

3.2 ความต้องการของมนุษย์ในทางการศึกษา

มนุษย์มีความต้องการในการเรียนรู้ ในระดับพื้นฐานจะช่วยให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับสถานะแวดล้อม และหลีกเลี่ยงจากภัยคุกคามต่าง ๆ และการเรียนรู้อย่างช่วยให้เราพัฒนาตัวเราให้มีชีวิตดีขึ้น ความอยากรู้อยากเห็นจะกระตุ้นให้อารมณ์ของเราแสวงหาความพึงพอใจ ในการเรียนรู้ถึงสิ่งใหม่ ๆ

การจัดการศึกษาหรือให้บริการการศึกษาแก่นักศึกษาในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีการให้บริการอย่างกว้างขวาง มีธุรกิจภาคการศึกษาขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับความต้องการของมนุษย์ แต่สถานศึกษาส่วนมากเน้นการประกอบการทางธุรกิจเป็นสำคัญ ประกอบกับการให้ศึกษามักเป็นการผลิตแบบภาพรวม ไม่ได้เน้นที่ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเท่าที่ควร และยังด้อยด้านการสร้างและพัฒนาคน ให้มีคุณภาพที่เหมาะสมอย่างแท้จริง ในขณะที่ธุรกิจบริการยังมีการขาดแคลนแรงงานเฉพาะด้านสูง

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลยา นามสงวน.(2544) ได้ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาที่ศึกษา วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาจิตรศิลป์ คณะวิชาหัตถกรรม และคณะวิชาศิลปประจำชาติ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 310 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 73 ข้อ และแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า f-test ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย โดยรวมระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ความต้องการรูปแบบการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับ
3. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นและความต้องการต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิชาต่างกันมีความเห็นและความต้องการต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 1) ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิชาออกแบบ คณะวิชาจิตรศิลป์ มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาหัตถกรรมและคณะวิชาศิลปประจำชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านเนื้อหาวิชาไม่พบความแตกต่าง
 - 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิชาศิลปประจำชาติมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาจิตรศิลป์ และคณะวิชาหัตถกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิชาศิลปประจำชาติมีความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาจิตรศิลป์ และคณะวิชาหัตถกรรม และนักศึกษาคณะวิชาจิตรศิลป์มีความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาหัตถกรรมและคณะวิชาออกแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 4) ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิชาจิตรศิลป์มีความคิดเห็นด้านการวัดผลประเมินผลแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาหัตถกรรม และคณะวิชาศิลปประจำชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 5) ความต้องการรูปแบบการเรียนการสอน ไม่พบความแตกต่าง

6) ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีความคิดเห็นและความต้องการต่อกระบวนการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย แตกต่างจากนักศึกษา คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาหัตถกรรม และคณะวิชาศิลปะประจำชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มนัญญา ภาระกุล ไทยธชา จันทร์ประเสริฐ เสมอใจ ชาตวิเชียร.(2545) ได้ทำการวิจัยการศึกษาความต้องการของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ต่อการบริการด้านต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ทั้งภาค ปกติและภาคสมทบ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 340 คน ประกอบด้วย นักศึกษาภาคปกติ จำนวน 220 คน และนักศึกษาภาคสมทบ จำนวน 120 คน โดยการสุ่มแบบ ชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม การศึกษาความต้องการของ นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ต่อการบริการด้านต่าง ๆ ของสถาบัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีคำนวณค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (t – test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.3 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 35.6 เป็นนักศึกษาภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 65.3

2. ระดับความต้องการ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อการบริการด้านต่าง ๆ ของสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง ในการบริการด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านอาคารสถานที่ ด้านการรักษาพยาบาล

3. เปรียบเทียบความต้องการด้านบริการต่าง ๆ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.1 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการ การบริการด้านวิชาการ

1) นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการ การบริการด้านวิชาการ ในส่วนของสำนักวิทยบริการ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการ การบริการด้านวิชาการ ในส่วนของศูนย์คอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.2 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการบริการด้าน กิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.3 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการ ด้านอาคารสถานที่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.4 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการด้านการรักษาพยาบาล ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการด้านบริการต่าง ๆ ของนักศึกษา ภาคปกติ และภาคสมทบ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.1 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการบริการด้านวิชาการ

1) นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการด้านวิชาการ ในส่วนของสำนักวิทยบริการ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการการบริการด้านวิชาการ ในส่วนของศูนย์คอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.3 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการด้านอาคารสถานที่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4 นักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการการบริการด้านการรักษาพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

กนกพร ชัยประสิทธิ์.(2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ ระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยรัฐบาล 7 แห่ง คือมหาวิทยาลัยศิลปากร 36 คน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 31 คน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 44 คน มหาวิทยาลัยมหิดล 22 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 87 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 20 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 72 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 312 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถามในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส แล้วนำไปประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม spss สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแจกแจงความถี่และร้อยละ สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ,t-test , ANOVA และ Pearson Correlation

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มั่นใจว่าหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเรียนจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 36.5 การเปิดมหาวิทยาลัยให้เข้าไปชม เป็นวิธีที่ควรใช้ในการรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 36.5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรนานาชาติ

คือ บิดามารดาและการตัดสินใจด้วยตนเอง กับ การตัดสินใจของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรนานาชาติ คือข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ฝ่ายแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ รุ่นพี่ที่เรียนจบไปแล้วมาให้คำแนะนำ และจากข้อมูลเว็บไซต์ของสถาบัน ในสาขาวิชาต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนอย่างมาก

จากการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อจะขึ้นกับทฤษฎีธรรมชาติ จากมนุษย์

4. ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการจัดการการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

การกำหนดทิศทางและนโยบายการจัดการศึกษาของไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำฐานข้อมูลโดยวิเคราะห์และสกัดปัจจัยสำคัญออกมา โดยมีปัจจัยภายนอก 5 ประการ ที่มีผลต่อการจัดการศึกษาไทย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติและคุณภาพของแรงงานในอนาคต เทคโนโลยีการขนส่ง เทคโนโลยีการผลิตนาโน เทคโนโลยี ชีวภาพ ฯลฯ มีความก้าวหน้าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้มีประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษา จึงต้องมีการเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอนและปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านนี้มีผลต่อตลาดแรงงานและตลาดการศึกษา เนื่องจากกำหนดลักษณะของแรงงานที่ต้องการ อาทิ เศรษฐกิจใหม่ จะแข่งขันด้วยนวัตกรรมใหม่ ซึ่งต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนา ดังนั้น การศึกษาต้องพัฒนาคนให้มีทักษะการทำวิจัย ให้สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีคุณค่าต่อระบบเศรษฐกิจ การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า และเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ประเทศต่าง ๆ ไม่เพียงแต่ต้องลดการกีดกันการแข่งขันเท่านั้น ยังต้องแข่งขันด้วยสินค้าที่มีคุณภาพซึ่งต้องอาศัยแรงงานที่มีฝีมือ มีทักษะความสามารถที่หลากหลาย เช่น ความรู้ด้านเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ การบริหาร ฯลฯ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษาที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3. ปัจจัยด้านระบบราชการ การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาเคลื่อนไปอย่างยากลำบาก เนื่องด้วยระบบราชการเป็นอุปสรรค ซึ่งเกิดจาก ความล่าช้าในการประสานงาน เนื่องจากการทำงานตามระบบราชการไทย มักทำงานแบบต่างคนต่างทำไม่ไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการรวมศูนย์ที่ส่วนกลางมากเกินไป การทำงานแบบราชการ ที่ยึดกฎระเบียบตายตัว ขาดความยืดหยุ่นและเอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาและครูบางส่วนที่ไม่ยอมปรับตัว

4. ปัจจัยด้านการเมือง กล่าวกันว่า การปฏิรูปหรือพัฒนาการจัดการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับการเมืองมากกว่าแนวทางและวิธีการ แต่หากการเมืองไทยมีเงื่อนไขบางประการที่เป็นอุปสรรค จะส่งผลให้การปฏิรูปการศึกษาไทยไม่ก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อาทิ การปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบ่อยมาก

5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม สังคมไทยมีเงื่อนไขทางวัฒนธรรมหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาไทย

ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ล้วนเป็นปัจจัยหลักที่หน่วยงานกำหนดเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาไทย จะต้องให้ความสำคัญและนำไปใช้วิเคราะห์วางแผนกำหนดทิศทางและนโยบาย โดยเฉพาะปัจจัยด้านการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการศึกษาไทย แต่หากปัจจัยการเมืองไม่ถูกให้อำนาจต่อการจัดการศึกษาย่อมส่งผลให้การขับเคลื่อนหรือพัฒนาปัจจัยอื่นย่อมกระทำได้ยาก และอาจไม่นำพาสู่ความสำเร็จได้ หากเปรียบเทียบให้ปัจจัยทางการเมือง เปรียบเสมือนน้ำที่หล่อเลี้ยงให้ระบบการศึกษาไทยเติบโตงอกงามผลิดอกออกผลที่มีคุณภาพ แต่หากขาดการหล่อเลี้ยงน้ำที่มากเพียงพอ ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษาเหี่ยวเฉาและไม่เจริญก้าวหน้า ดังนั้น การพัฒนาการจัดการศึกษาไทยจึงขึ้นอยู่กับจุดยืนและภาวะของผู้นำประเทศและผู้นำกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความสำคัญ ผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนในการพัฒนาระบบการศึกษาไทย (ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, (2541))

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
5. เกณฑ์การแปลผล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,633 คน จากสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอุตสาหกรรม เทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จาก 7 สาขา จำนวน 310 คน จากการเทียบตารางเคร์จซี่และมอร์แกน แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยและอาจเก็บข้อมูลได้ไม่ครบถ้วนเพียงพอ จึงได้เพิ่มเป็น 450 คน เพื่อให้ผลการศึกษาเป็นจริงมากที่สุด

1.3 การเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบตามที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกมาจากกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้ แบบสอบถามดังกล่าวได้มาจากการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวความคิดและงานที่วิจัยใกล้เคียงที่มีผู้เคยวิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์

2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ความต้องการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษา จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารออนไลน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาหลักเกณฑ์วิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารออนไลน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบสอบถาม และแบบสอบถามตามหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมเนื้อหา โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ด้วยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือด้วยโปรแกรม spss for Windows พบว่า เครื่องมือมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952

3. ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดทำแบบสอบถามตามจำนวนที่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ จำนวน 450 ชุด

3.2 แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาโดยตรง และให้อาจารย์ผู้สอนแจก

3.3 เก็บคืนแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความเรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับก่อนนำข้อมูลที่ได้นำบันทึกและวิเคราะห์ในคอมพิวเตอร์

3.4 นำแบบสอบถามไปบันทึกข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.5 ทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม spss for Windows กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ และสาขาวิชาที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ (%)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ และ 7) ด้านสัทธิทัศนูปกรณ์และบริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 4

4.4 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยทดสอบค่า (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

5. เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายคะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ของระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ค่าระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น	
4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.15 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

การวิเคราะห์และผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม spss for windows กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ชั้นปี อายุ และสาขาที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านวิธีสอน 4) ด้านการวัดและการประเมินผล 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านอาคารสถานที่ 7) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกันจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 4

1.4 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และข้อ 3

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	377	83.78
2. หญิง	73	16.22
ชั้นปีที่ศึกษา		
1. ชั้นปีที่ 1	167	37.12
2. ชั้นปีที่ 2	121	26.88
3. ชั้นปีที่ 3	75	16.66
4. ชั้นปีที่ 4	87	19.34
อายุ		
1. ต่ำกว่า 18 ปี	23	5.12
2. 18 - 20 ปี	167	37.11
3. 21 - 23 ปี	222	49.33
4. 24 ปีขึ้นไป	38	8.44
สาขาวิชาที่ศึกษา		
1. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	70	15.55
2. วิศวกรรมไฟฟ้า	69	15.34
3. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	56	12.44
4. วิศวกรรมเครื่องกล	57	12.66
5. วิศวกรรมอุตสาหการ	100	22.23
6. เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ	41	9.12
7. เทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์	57	12.66

จากตาราง 4-1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.78
- 2.) ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.12
- 3.) อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.33
- 4.) สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.23

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1) ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

ตารางที่ 4-2 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. ผู้สอน	3.72	0.59	มาก
2. เนื้อหา	3.63	0.60	มาก
3. วิธีสอน	3.61	0.62	มาก
4. การวัดและประเมินผล	3.52	0.64	มาก
5. การจัดการเรียนการสอน	3.40	0.69	ปานกลาง
6. อาคารสถานที่	3.22	0.80	ปานกลาง
7. สื่อทศนุปรกรณ์และบริการ	3.28	0.79	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.49	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.624) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านอาคารสถานที่
- 3) ด้านสือทศนุปรกรณ์และบริการ

2) ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายด้าน

2.1) ด้านผู้สอน

ตารางที่ 4-3 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้สอน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	3.80	0.69	มาก
2. มีความสามารถในการสอน	3.75	0.74	มาก
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม	3.79	0.73	มาก
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา	3.76	0.78	มาก
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา	3.62	0.85	มาก
6. มีความตรงต่อเวลา	3.66	0.82	มาก
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ	3.63	0.88	มาก
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	3.77	0.83	มาก
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี	3.75	0.79	มาก
ภาพรวมด้านผู้สอน	3.72	0.59	มาก

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวข้อ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน จะมีคะแนนสูงสุด ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.69) สำหรับหัวข้อ ผู้สอนมีความรักและเข้าใจนักศึกษา จะมีคะแนนน้อยสุด ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.85)

2.2) ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 4 – 4 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเนื้อหา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน	3.44	0.87	ปานกลาง
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง	3.62	0.81	มาก
3. มีประโยชน์	3.81	0.78	มาก
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม	3.64	0.79	มาก
5. มีความทันสมัย	3.54	0.87	มาก
6. มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษา	3.75	0.83	มาก
ภาพรวมด้านเนื้อหา	3.63	0.60	มาก

จากตารางที่ 4 – 4 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเนื้อหา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน อยู่ในระดับปานกลาง

2.3) ด้านวิธีการสอน

ตารางที่ 4 – 5 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านวิธีสอน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.44	0.87	มาก
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	3.62	0.80	มาก
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหารวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	3.56	0.83	มาก
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.66	0.78	มาก
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์	3.60	0.83	มาก
6. ใช้สื่อประกอบการสอน	3.62	0.85	มาก
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน	3.62	0.85	มาก
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.61	0.79	มาก
ภาพรวมด้านวิธีสอน	3.61	0.62	มาก

จากตารางที่ 4 – 5 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านวิธีสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.61, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2.4) ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4 – 6 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน	3.63	0.82	มาก
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล	3.42	0.83	ปานกลาง
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	3.61	0.78	มาก
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล	3.51	0.84	มาก
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง	3.46	0.84	ปานกลาง
6. มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง	3.50	0.86	มาก
ภาพรวมด้านการวัดและประเมินผล	3.52	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 – 6 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ 1) มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน 2) มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน 3) ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล 4) มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ 1) ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล 2) มีการวัดผลบ่อยครั้ง

2.5) ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4 – 7 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม	3.61	0.78	มาก
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค	3.42	0.89	ปานกลาง
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม	3.40	0.94	ปานกลาง
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม	3.39	0.94	ปานกลาง
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี	3.35	0.95	ปานกลาง
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน	3.28	0.99	ปานกลาง
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น	3.30	0.95	ปานกลาง
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม	3.49	0.91	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการจัดการเรียนการสอน	3.40	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 – 7 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อจำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

2.6) ด้านอาคารสถานที่

ตารางที่ 4–8 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	3.30	1.00	ปานกลาง
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	3.30	1.05	ปานกลาง
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม	3.24	1.08	ปานกลาง
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม	3.24	1.08	ปานกลาง
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม	3.20	1.09	ปานกลาง
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด	3.11	1.10	ปานกลาง
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม	3.33	1.04	ปานกลาง
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด	3.51	0.86	ปานกลาง
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม	3.06	1.05	ปานกลาง
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และสะดวกสบาย	3.12	1.07	ปานกลาง
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม	3.12	1.07	ปานกลาง
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม	3.30	0.97	ปานกลาง
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม	3.20	1.01	ปานกลาง
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม	3.21	0.95	ปานกลาง
15. อื่น ๆ	-	-	-
ภาพรวมด้านอาคารสถานที่	3.22	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4–8 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = 0.80)

2.7) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

ตารางที่ 4 – 9 ระดับปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1. มีโสตทัศนูปกรณ์(เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง วิดีทัศน์)	3.25	1.03	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	3.44	0.86	ปานกลาง
2.1 มีใบความรู้ (Information)	3.45	0.85	ปานกลาง
2.2 มีใบงาน (Job Sheet) ประกอบการสอน	3.29	0.95	ปานกลาง
3. มีตำราภาษาไทยในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย	3.28	0.96	ปานกลาง
4. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอ และทันสมัย	3.28	0.96	ปานกลาง
5. เทคโนโลยีที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน			
5.1 มีเครื่องมือเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.28	0.96	ปานกลาง
5.2 มีเครื่องจักรเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.24	1.00	ปานกลาง
5.3 อุปกรณ์เพียงพอ และอยู่ในสภาพดี	3.24	1.00	ปานกลาง
6. มีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก	3.22	1.05	ปานกลาง
7. อื่น ๆ			
ภาพรวมด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ	3.29	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 – 9 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.79$)

2.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็น
อิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

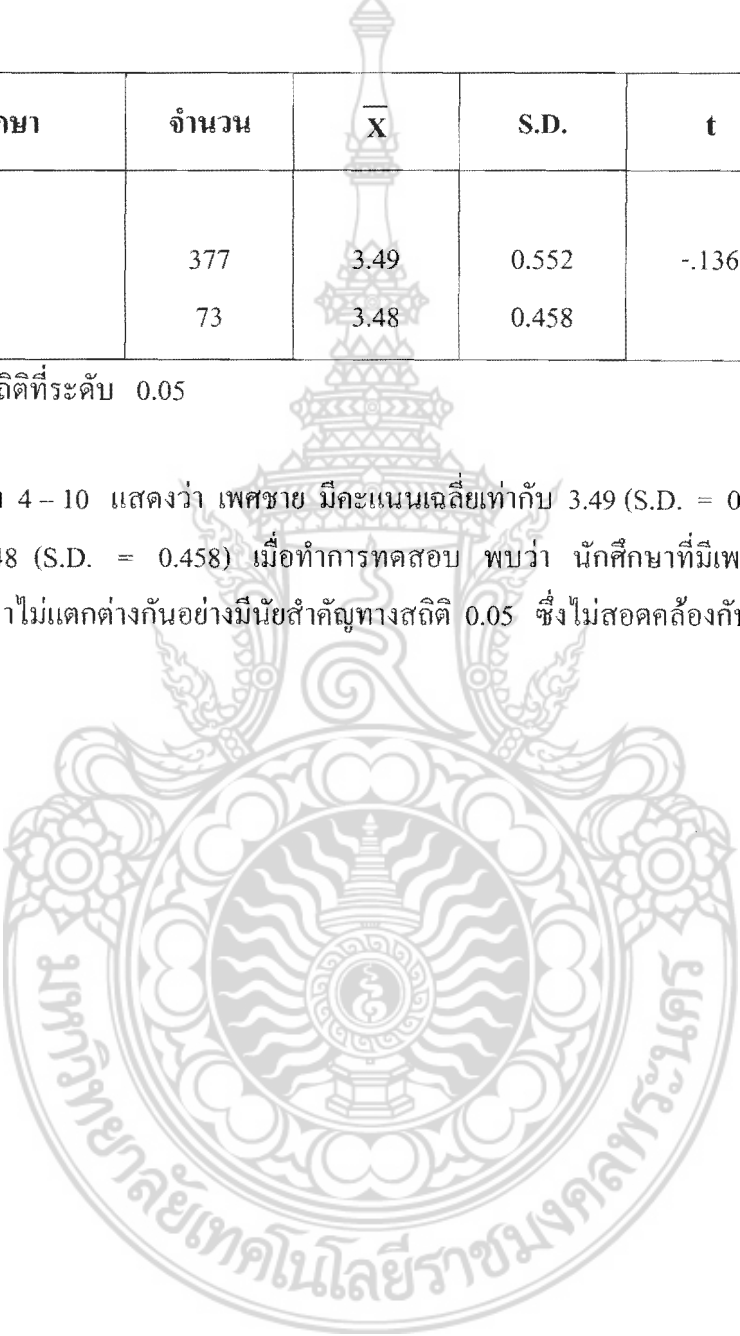
สมมติฐานข้อ 1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 – 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ					
ชาย	377	3.49	0.552	-1.136	.892
หญิง	73	3.48	0.458		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4 – 10 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 0.552) และเพศหญิง
มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 (S.D. = 0.458) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาใน
การจัดการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2.4 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F –test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheff ’s method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4

สมมติฐานข้อ 2 : นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 – 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ชั้นปีที่ศึกษา	DF	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	24.278	8.093	10.088	.000*
ภายในกลุ่ม	446	357.773	.802		
รวม	449	382.051			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 – 11 พบว่า นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheff ’s method) ดังนี้

ตารางที่ 4 – 12 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheff’s method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

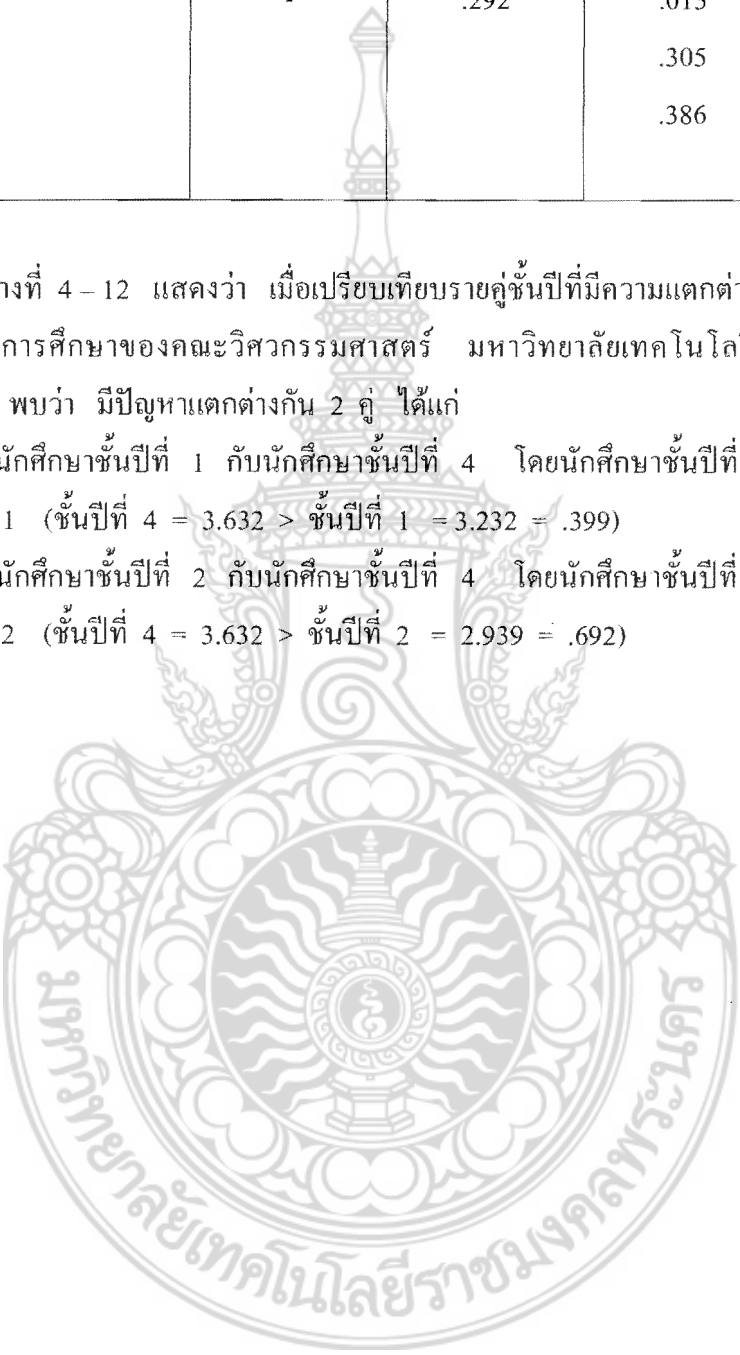
Scheff’s

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1 3.232	ชั้นปีที่ 2 2.939	ชั้นปีที่ 3 3.245	ชั้นปีที่ 4 3.632
ชั้นปีที่ 1	-	.292	.013	.399*
ชั้นปีที่ 2			.305	.692*
ชั้นปีที่ 3			.386	.386
ชั้นปีที่ 4				-

จากตารางที่ 4 – 12 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ชั้นปีที่มีความแตกต่างกันของนักศึกษาต่อปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี พบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่

คู่แรก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ชั้นปีที่ 4 = 3.632 > ชั้นปีที่ 1 = 3.232 = .399)

คู่สอง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 (ชั้นปีที่ 4 = 3.632 > ชั้นปีที่ 2 = 2.939 = .692)

สมมติฐานข้อ 3 : นักศึกษาที่อยู่อายุต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 – 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ชั้นปีที่ศึกษา	DF	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.850	4	1.713	2.031	.089
ภายในกลุ่ม	375.201	445	.843		
รวม	382.051	449			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 – 13 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ซึ่งบอกว่า นักศึกษามี
อายุต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 4 : นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาในการจัดการศึกษา
แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 – 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

สาขาวิชา	DF	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	30.406	6	5.068	6.384	.000*
ภายในกลุ่ม	351.645	443	.794		
รวม	382.051	449			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 – 14 พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาในการจัดการศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 กรณีนี้ผลการ
ทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดย
ใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheff’s method) ดังนี้

ตารางที่ 4 – 15 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheff’s method) ของความแตกต่างของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชา

Scheff’s							
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล 3.293	วิศวกรรมอุตสาหการ 3.558	วิศวกรรมไฟฟ้า 2.826	วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม 2.964	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 3.106	เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ 3.351	เทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ 3.438
วิศวกรรมเครื่องกล	-	.265	.467	.328	.187	.058	.145
วิศวกรรมอุตสาหการ		-	.732*	.592*	.452	.206	.119
วิศวกรรมไฟฟ้า			-	.138	-.280	.525	.612*
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม				-	-.141	.387	.473
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์					-	.245	.332
เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ						-	.086
เทคโนโลยีผลิต-เครื่องมือและแม่พิมพ์							-

จากตารางที่ 4 – 15 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่สาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันของนักศึกษาต่อปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน 3 คู่ ได้แก่

คู่แรก นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการกับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ = 3.558 > สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า = 2.826 = .732)

คู่ที่สอง นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการกับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ = 3.558 > สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม = 2.964 = .592)

คู่ที่สาม นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์กับนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า โดยนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ = 3.43 > สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า = 2.826 = .612)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

1. สรุปผล
2. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.78 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.12 มีอายุระหว่าง 21 – 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.33 และศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คิดเป็นร้อยละ 22.23

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$, $S.D.=0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านอาคารสถานที่ และ 3) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

1.3 ปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

- 1) ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนมีความรักและเข้าใจนักศึกษา มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ และมีความตรงต่อเวลา
- 2) ด้านเนื้อหา พบว่า เนื้อหาที่สอนซ้ำซ้อน ต้องการความทันสมัย และมีความครบถ้วนและครอบคลุม
- 3) ด้านวิธีสอน พบว่า นักศึกษาต้องการให้ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าและมีปัญหารวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์ และใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม
- 4) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์วัดผล มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองหลังจากการวัดผลทุกครั้ง

- 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การมีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน และมีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงาน
- 6) ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ต้องการห้องน้ำเพียงพอและสะอาด มีโรงยิมเพียงพอและเหมาะสม มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ
- 7) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ พบว่า มีวัสดุเพียงพอและใช้ได้สะดวก มีอุปกรณ์เพียงพอและเครื่องจักรเพียงพอและอยู่ในสภาพดี

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1) การศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบประเด็นหลัก ๆ ที่เป็นปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ 3 ประเด็นหลัก ๆ ได้แก่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านอาคารสถานที่ และ 3) ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ ใช้พื้นที่ร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้พื้นที่ถูกจำกัดการใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็ต้องถูกใช้ร่วมกันทำให้นักศึกษามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้ ผู้บริหารของทั้ง 2 คณะควรปรึกษากันหรือหาแนวทางแก้ไข

2) จากการศึกษาครั้งนี้ให้ทราบข้อบกพร่องของการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และความต้องการของนักศึกษาและสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้งานได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ควรศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนในการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

กนกพร ชัยประสิทธิ์. ปัจจัยความต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐบาล (รายงานการวิจัย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,2550)

กัลยา นามสงวน. การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อกระบวนการเรียนการสอน วิชาชีพพื้นฐานอารยธรรมไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง (รายงานวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง,2544)

นรินทร์ พนาวาสและอดิศักดิ์ ภิญญาคง. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้บริการสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี (บทความวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี,2550)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและจัดการศึกษา.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพฯ

พิชากร แปลงประสพโชค. การพัฒนาหลักสูตรพิเศษทางเรขาคณิตเสริม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ค. (คณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มนัสขยา ภาระกุล ไทยธชา จันทรประเสริฐและเสมอใจ ชาติวิเชียร. การศึกษาความต้องการของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. (รายงานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา,2545)

มาสโลว์.ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์.Maslow Quoted in Hawkins,Best and Coney.1998:367

วิจิตร อาวะกุล.(2527). หลักการส่งเสริมการเกษตร.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิรัช คงคะจันทร์. หลักการส่งเสริมการเกษตร.พิมพ์ลักษณ์. พิมพ์ที่.พี.พริน. จำกัด,2535

วลาวัณย์ จารุอรุณรัตน์.(2549).โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา EQI (Online) หน้ากระดานเสวนาหลัก,ปัญหาอุดมศึกษาไทย : <http://www.itie.org./eqi/index.php>

สารภี ภูมิประเทศ.การศึกษาความต้องการและปัญหาการใช้บริการสารสนเทศในห้องสมุด (รายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ วิทยาลัยครูสุรินทร์.2546)

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์.(2549).โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา EQI (Online) หน้ากระดานเสวนาหลัก,ปัญหาอุดมศึกษาไทย : <http://www.itie.org./eqi/index.php>

สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ.(2549).โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา EQI (Online) หน้ากระดาน
เสวนาหลัก,ปัญหาอุดมศึกษาไทย : <http://www.itie.org/eqi/index.php>

เสวก วงษ์เจริญผล.การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการแก้ปัญหา.สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ,2544),<http://gotoknow.org>

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.(2548). รายงานประจำปี 2548.บทความอุดมศึกษา.
วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

สำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษา “หลักการสำคัญ การประเมินคุณภาพระดับอุดมศึกษา”.
มติชน (10 พฤศจิกายน 2544) : คอสมันน์ สรรค์ศึกษา.

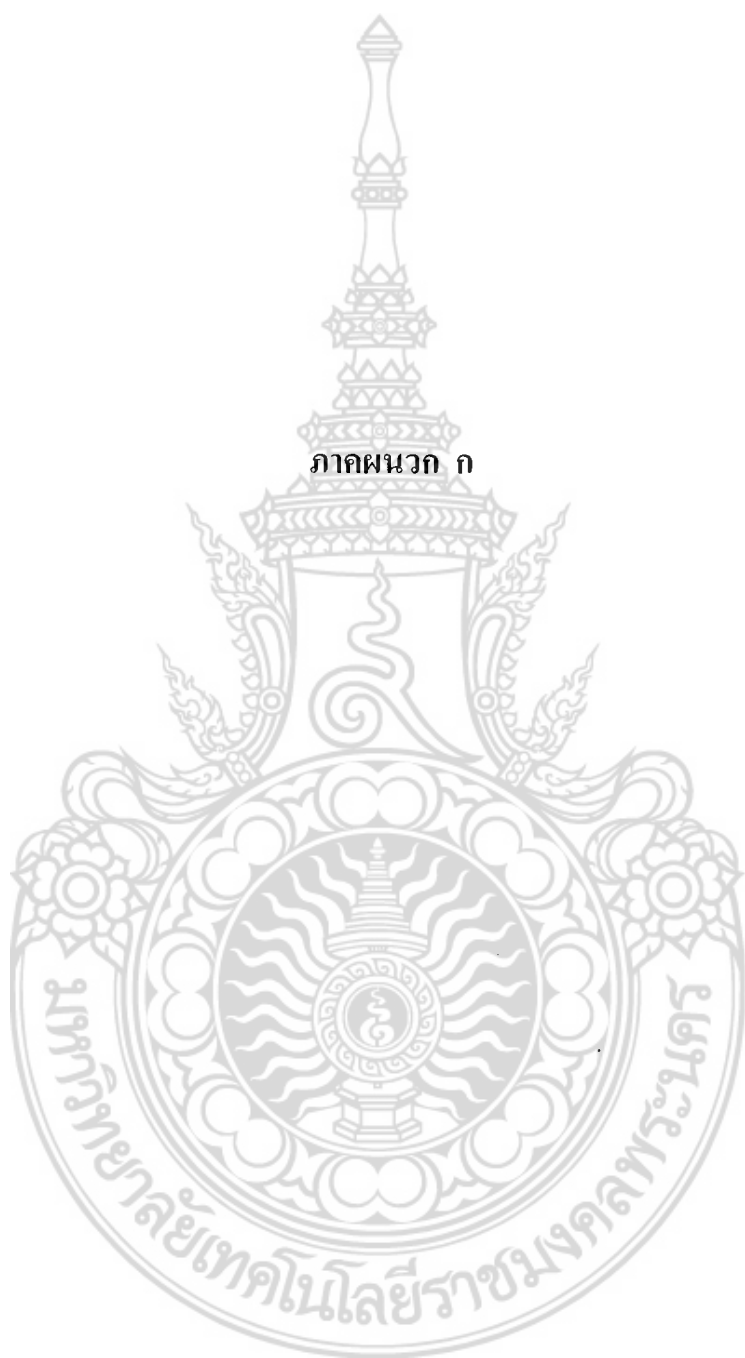
สุวิทย์ มูลคำ.(2543)แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและความคาดหวัง.
(<http://www.dld.go.th/person/Information>)

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย.
<http://eq4u.igetwb.com>

ฮัน วรรณลัย.ปัญหาและความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต่อโปรแกรม
พลศึกษาทั่วไป (วิทยานิพนธ์และบทความวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น,2535)

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการศึกษา
ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คำตอบที่ได้จากนักศึกษา
จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการศึกษาของคณะ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะ

นักศึกษาไม่ต้องใส่ ชื่อ - นามสกุล หรือรหัสใดๆ ลงในแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะนำมา
วิเคราะห์ในภาพรวม และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย

2. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ปี 1 ☒ ปี 2 ☐ ปี 3 ☐ ปี 4 ☐ ปี 5

3. อายุ

☐ ต่ำกว่า 18 ปี ☐ 18 – 20 ปี ☐ 21 – 23 ปี ☐ 24 ปีขึ้นไป

4. สถานภาพของนักศึกษา

☐ ภาคปกติ ☐ ภาคสมทบ

5. สาขาวิชาที่ศึกษา.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

และโปรดระบุความต้องการ 3 ข้อในแต่ละด้าน ลงในช่องว่างทางขวามือ

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ผู้สอน (โดยภาพรวม)						โปรดระบุลักษณะของผู้สอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน						1.....
2. มีความสามารถในการสอน						
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม						
4. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่						2.....
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา						
6. มีความตรงต่อเวลา						
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ						3.....
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา						
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี						
เนื้อหา						โปรดระบุลักษณะเนื้อหาวิชาที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน						1.....
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตรจริง						
3. มีประโยชน์						2.....
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม						
5. มีความทันสมัย						3.....
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา						
วิธีสอน						โปรดระบุวิธีการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน						1.....
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน						
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี						2.....
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม						
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์						3.....
6. ใช้สื่อประกอบการสอน						
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน						
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา						

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การวัดและประเมินผล						โปรดระบุวิธีการวัดและประเมินผลที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน						1.....
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล						
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน						2.....
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล						
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง						3.....
6. มีการชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง						
การจัดการเรียนการสอน						โปรดระบุการจัดการเรียนการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม						1.....
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค						
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม						
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม						2.....
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี						
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน						3.....
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น						
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม						
อาคารสถานที่						โปรดระบุลักษณะอาคารสถานที่ที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม						1.....
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม						
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม						
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม						
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม						2.....
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด						
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม						

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด						3.....
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม						
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และสะดวกสบาย						
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม						
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม						
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม						
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม						
15. อื่น ๆ โปรดระบุ.....						
इटศทศนุปรกรณและบรการ						
1. มีइटศทศนุปรกรณ (เช่น เครือรจยภพข้มศรระห่นจ้ลอง วรทศน)						โปรดระบุइटศทศนุปรกรณและบรการที่ทานด้องการมากที่สุด 3 ข้อ
2. เอกสารประกอบการเรยน						1.....
2.1 มีใบควมรู่ (Information)						
2.2 มีใบงาน (Job Sheet) ประกอบการสอน						
3. มีตำราภาษาไทยในหองสมุดเพียงพอ และทนสมัย						2.....
4. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอ และทนสมัย						
5. เทคโนโลยี่ที่นำมาใช้ประกอบการเรยนการสอน						
5.1 มีเครื่องมือเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี						3.....
5.2 มีเครื่องจักรเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี						
5.3 มีอุปกรณ์เพียงพอ และอยู่ในสภาพดี						
6. มีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก						
7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....						

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ